

بررسی اثرات استفاده از ضایعات میگو در جیره غذایی بچه ماهیان قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) بر فاکتورهای رشد و بازماندگی

پیام گرایلی^۱، عبدالصمد کرامت امیرکلا^۲، حسین اورجی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

^۲ دانشیار گروه شیلات، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی اثرات استفاده از سطوح مختلف ضایعات میگو در غذای ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) بر فاکتورهای رشد و بازماندگی این گونه انجام شد. ۱۸۰ قطعه ماهی قزل آلائی رنگین کمان (میانگین وزن اولیه ۴۴ گرم) در ۱۲ تانک ۳۰۰ لیتری به طور تصادفی (۱۵ قطعه در هر تکرار) تقسیم شدند. در این تحقیق ۳ تیمار غذایی، یک تیمار شاهد و برای هر تیمار یک تکرار در نظر گرفته شد. تیمارهای غذایی با افزودن سطوح مختلف ضایعات میگو (۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد) به جیره شاهد تهیه شد و بچه ماهیان به مدت ۵۲ روز با جیره های آزمایشی تغذیه شدند. دمای آب در طول دوره $22/7 \pm 1/8$ درجه سانتی گراد و pH برابر $7/5 \pm 0/2$ اندازه گیری شد. در پایان آزمایش فاکتورهای وزن نهایی، افزایش وزن، ضریب تبدیل غذا، ضریب رشد ویژه، ضریب کارایی تغذیه و نرخ بازماندگی بررسی شد. اختلاف معنی داری بین تیمارهای مختلف با شاهد در فاکتورهای نرخ بازماندگی و ضریب رشد ویژه مشاهده نشد ($P > 0/05$). در وزن نهایی تفاوت معنی داری بین تیمار شاهد با سایر تیمار وجود داشت ($P < 0/05$) و تیمار شاهد بیشترین مقدار وزن نهایی در بین همه تیمارها را داشت. همچنین هیچ اختلافی بین تیمارهای ۱۰٪، ۲۰٪ و ۳۰٪ ضایعات میگو وجود نداشت. در شاخص افزایش وزن اختلاف معنی داری بین تیمار شاهد با سایر تیمار وجود نداشت ($P > 0/05$). بیشترین افزایش وزن در تیمار شاهد و کمترین افزایش وزن به ترتیب در تیمارهای ۱۰٪، ۲۰٪ و ۳۰٪ ضایعات میگو مشاهده شد. در شاخص ضریب تبدیل غذا، تفاوت معنی داری بین تیمار شاهد با سایر تیمار وجود داشت ($P < 0/05$) که کمترین مقدار آن در تیمار شاهد و بیشترین مقدار آن در تیمارهای ۱۰٪ و ۲۰٪ مشاهده شد. بین تیمارهای ۱۰٪ و ۲۰٪ با تیمار شاهد، تیمار ۳۰٪ با شاهد و همچنین تیمار ۳۰٪ با تیمار ۲۰٪ اختلاف وجود داشت. اما بین تیمار ۱۰٪ با تیمارهای ۲۰٪ و ۳۰٪ اختلافی مشاهده نشد. در شاخص کارایی تغذیه، تفاوت معنی داری بین تیمار شاهد با سایر تیمار وجود داشت ($P < 0/05$). بیشترین مقدار را تیمار شاهد داشت که بیشترین اختلاف را با تیمار ۲۰٪ داشت. در ضمن بین تیمارهای ۱۰٪ و ۲۰٪ با تیمار ۲۰٪ ضایعات میگو اختلاف معنی داری وجود داشت اما بین تیمارهای ۱۰٪ و ۳۰٪ ضایعات میگو هیچ اختلافی مشاهده نشد.

واژه های کلیدی: قزل آلائی رنگین کمان، ضایعات میگو، ضریب تبدیل غذا، ضریب رشد ویژه، ضریب کارایی تغذیه، نرخ بازماندگی.